

Hærens Infanteri.

I Indledningen vil allerede findes omtalt en Deel af de vigtige Spørgsmaal, som i Commissionsbetænkningen findes drøftede under Afsnittet „Infanteriet“. Det vil derfor paa dette Sted være tilstrækkeligt under Henviisning til det tidligere Anførte at fuldstændiggjøre dette ved yderligere Omtale af de Infanteriet særlig vedrørende Forslag.

Hovedgrundsaetningen, hvorfra saavel Forsvarscommissionen som Ministeriet er gaaet ud, nemlig aarlig Udskrivning og Uddannelse af alt det til egentlig Krigstjeneste dygtige Mandskab, har saaledes for Infanteriets Vedkommende fundet sit Udtryk i det Lovudkastet § 9 fremsatte Forslag om, at der af det nævnte Mandskab tildeles dette Baaben alle dem, som ikke efter de andre paafølgende Bestemmelser ved Udskrivningen tildeles Søværnet eller de særlige Baaben og Corps, et Forslag, hvortil et tilsvarende vil findes hos Commissionen (ligeledes § 9). Antallet af det Infanteriet tildeelte Mandskab kan derved blive noget forskjelligt Aar for Aar; der antages dog ikke derved at ville opstaae nogen væsentlig Ulempe, og det synes naturligt efter de forskjellige Baabens Forhold at fastsætte bestemte Tal for den aarlige Tilgang til Cavalleri, Artilleri og Ingenieurtropper og lade den Afveksling, der vil finde Sted i den aarlige Udskrivningsmasse's Antal, falde paa den store Mængde, der tildeles Infanteriet, hvor det enkelte Aars Uregelmæssigheder mindst ville føles og lettest ville kunne hæves et andet Aar.

Som allerede i Indledningen nævnt, vil den Bestemmelse, der vil blive bragt i Forslag som Ændring til Værnepligtsloven — nemlig en Afskønnelse i den enkelte Mand's 16aarige Tjenestetid lig det Tredobbelte af den Tid, han under sædvanlige Forhold holdes, om fornødent ufrivillig, til fast Tjeneste for sin Uddannelses Skyld — bevirke, at den virkelige Værnepligtstid for en

Menig af Infanteriet bliver enten $12\frac{1}{2}$ eller 10 Aar, og for en Undercorporal eller Befalingsmand af samme Baaben 10 Aar, hvoraf de første 8 Aar i Linien, Resten i Forstærkningen.

Antallet af Liniebataillonerne, nemlig 20 Batailloner, samlede i 5 ligestore Brigader, og Livgarden, er i Lovudkastet paa-regnet i Overensstemmelse med Forsvarscommissionens Forslag. Man vilde have sat meget stor Pris paa, om Armeens Hovedbaaben havde kunnet erholde en Forøgelse af Liniebatailloner; men da Forsvarscommissionens Fleertal saa bestemt har udtalt sig derimod, har man ikke troet at burde fremsætte Forslag herom, da saadanne i en betydelig Grad vilde have forøget de aarlige Udgifter til Hæren. Da det imidlertid under mange Krigsforhold ligefrem kan blive et Livsspørgsmaal for Landet, om dets Forsvarskraft udvikles i større Forhold, end det kan skee ved Linieafdelingerne alene, har man troet, at der nogenlunde vil kunne bødes paa det ringe Antal Liniebatailloner ved at lade den halve Deel af de Forstærkningsbatailloner, som Forsvarscommissionen har bragt i Forslag, deels organisere til at optage yngre Mandskab, medens det ældre Mandskab overføres til den anden Halvdeel af Forstærkningsbataillonerne, og deels noget stærkere forsyne med Befalingsmand, forat disse Afdelinger, der i nærværende Forslag (§ 2) ere henævnte Reserverebatailloner, saaledes kunne blive satte i Stand til efter Forløbet af en vis, begrændset Tid at deeltage med Liniebataillonerne i Landets Forsvar i aaben Mark.

Inddelingen i Brigadekredse har man ligeledes troet at kunne gaae ind paa, deels fordi Forsvarscommissionen synes at lægge særlig Vægt paa denne Foranstaltning, deels fordi den foreslaede Inddeling af Landet i Udskrivningskredse ikke vil være væsentlig forskjellig fra, hvad der hidtil har bestaaet. At man har foretrukket Halvbrig-